

Hlas SVÄTEJ RODINY

Časopis farnosti Svätej rodiny v Bratislave-Petržalke

Ročník 5 • číslo 2 • december 2025

www.svatarodina.fara.sk

nepredajné

Nádej Vianoc

*Hľadáš nádej týchto dní, nech sa svetu vráti,
Vchádza tíško k nám, nemusíš sa báť.
Nádej Vianoc, dieťa nám lásku dnes dá,
Nádej neostať sám, stále ťa niekto má rád.*

Daniel Hevier

„Jubilejný rok nás pozval k skúške z nádeje. Obstáli sme? Ďakujeme našim duchovným otcom, o. Jurajovi Vittekovi, farárovi a o. Danielovi Kremnickému, farskému vikárovi, za ich obetavé sprevádzanie počas putovania Jubilejným rokom.“

Foto: Zuzana Kostková

Naša skúška z nádeje

„Srdce ochabnuté nádejou dobrou posilni a nasýt: veď nenechám ťa v tomto hroznom kúte.“ (Peklo, VIII). Takto Dante Alighieri pozýva na duchovné putovanie nádeje. Jeho cieľom je „vyviesť žijúcich v tomto živote zo stavu biedy a priviesť ich do stavu šťastia“. Život bez nádeje je peklom už tu na zemi. Keď Dante vidí so súcitom „tie duše bez nádeje“, „tvár sklonená“ mu „zbelela sťa krieda“ (Peklo, V). Ale Dante vie, že „ľud i tu má právo na nádeje“ (Očistec, VI) a „hoci smäd mám stále, pre čiru nádej ma už menej morí“ (Očistec, XXI). Nádej je hnacou silou života: „Hej, rýchle krídla, na nich túžba šinie ma za vodcom, čo vždy mi nádej skytá a sviati mi aj cestou po strmine“ (Očistec, IV). Dante v závere svojej Božskej komédie podstupuje skúšku z nádeje, v ktorej

obstojí: „pevnejšiu nádej, vieš, že v praniťom synkovi Cirkev bojujúca nemá“ (Raj, XXV). A tak sa zo zdanlivo padnutého, sklamaného, hriešneho a beznádejného človeka, mení na PROROKA NÁDEJE. Aj nás uplynulý Jubilejný rok pozval k skúške z nádeje. Obstáli sme? Vianoce sú znamením nádeje, ktorá presahuje tento svet – Boh sa stal človekom, aby nám dal večný život. Všetkým vám prajem obnovenú Nádej Vianoc. V tejto historickej chvíli poznačenej mnohými tieňmi, nedostatkom dôvery a vyhliadok do budúcnosti, môžeme ako pútnici nádeje kráčať s pokojom a odvahou na púti života a viery, až kým naše srdce nenájde skutočný pokoj a pravú radosť; kým nedosiahneme posledný cieľ celého ľudstva, „Lásku, čo slnko pohýna i hviezdy“ (Raj XXXIII, 145).
Juraj Vittek, farár

DANIEL HEVIER

27. decembra o 19:00

Kostol Svätej rodiny v Petržalke
Námestie Jána Pavla II. 1

Predpredaj vstupeniek: Tootoot

Autor veršov, básnik pán Daniel Hevier, vystúpi v našom kostole s programom Rodina sveta – Svätá rodina, 27. 12. 2005 o 19.00. Predpredaj vstupeniek v Tootoo. Srdečne pozývame!

Srdečné prijatie na Veľvyslanectve Svätej stolice

Návšteva zástupcov našej farnosti Svätej rodiny v sídle Apoštolskej nunciatúry na Slovensku pod vedením pána farára o. Juraja Vitteka sa uskutočnila 20. septembra 2025.

Podnetné a duchovne obohacujúce stretnutie na nunciatúre v Bratislave pripravil o. nuncius, Mons. Nicola Girasoli. Našich farníkov sprevádzal do kaplnky, kde slávil svätú omšu pápež František počas jeho návštevy v roku 2021. Spoločenský ráz stretnutia pokračoval v reprezentatívnej miestnosti.

Duchovný otec Juraj o stretnutí na sociálnych sieťach okrem iného napísal: „Keďže sa na nunciatúru naraz nezmesť viac ako 50 ľudí, nebolo ľahké vybrať zástupcov farnosti, nakoľko by som bol rád, keby mohli ísť všetci, čo by mali záujem. Atmosféra stretnutia bola veľmi rodinná... Hovorili sme na rôzne témy, ale ústrednými boli tieto:

1. Pastoračný štýl o. nuncia, ktorý zdôrazňuje radosť a entuziazmus, otvorenosť, blízkosť ľuďom a prítomnosť medzi nimi, čo získal počas svojej formácie.
2. Úlohou nunciatúry je sprítomňovať pápeža a jednotu s ním. Otec nuncius

nechce kráčať sám, ale chce kráčať spolu s nami, Cirkvou na Slovensku, spolu s biskupmi.

3. Zdôraznil potrebu flexibility a prispôsobivosti, ktoré považuje za zdroj energie. Pomáha to neupadnúť do strnulosti.

4. Nuncius nemôže vyriešiť problémy, ale má byť otvorený a podľa možnosti poskytnúť radu a povzbudenie.

Úlohou pápeža je „utvrdzovať a povzbudzovať bratov vo viere“ a nunciatúra je predĺženou rukou pápeža. Vďaka za tieto chvíle povzbudení: Pánovi, ktorý je stále medzi nami, o. nunciovi i všetkým zúčastneným. Máme túžbu preniesť toto povzbudenie na celú farnosť a na vás všetkých!“ *MM, foto: Zuzana Kostková*

Na záver stretnutia spoločné fotenie s o. nunciom, Mons. N. Girasolim, pred budovou Apoštolskej nunciatúry na Nekrasovovej ulici v Bratislave.

Spoločné dobro ako platforma zapojenia do života farnosti

Doc. Jana Pekarovičová pri príležitosti 20. výročia založenia OZ Spoločné dobro prezentovala jeho prínos pre život vo farnosti.

Spoločné dobro (Salus Communis), o. z., ktoré od roku 2005 pôsobí pri našej farnosti, usporiadalo v nedeľu 16. novembra 2025 v Kostole Svätej rodiny spomienkovú slávnosť za účasti kňazov, farníkov i hostí.

Program sa začal svätou omšou ako prejavom vďačnosti za 20 rokov pôsobenia, o. z. Spoločné dobro (SD), v našej farnosti, za členov, spolupracovníkov a dobrodinov združenia. Svätú omšu celebrovali Daniel Kremnický, farský vikár, o. Ľubomír Matejovič, správca Gréckokatolíckej farnosti bl. Vasiľa Hopka spolu s Mons. Mariánom Gavendom, ktorý na základe nedeľných čítaní a evanjelia v homílii komentoval formy a prejavy spoločného dobra. Poukázal na to, že spoločné dobro predstavuje základný princíp fungovania spoločnosti, sociálnej spravodlivosti a solidarity, ktoré sa stali aj určujúcimi motívmi vzniku farského spoločenstva.

Historické súvislosti pôsobnosti i súčasné zapojenie členov SD do činnosti farnosti boli predmetom druhej časti slávnosti v pastoračnom centre. Prítomní sa dozvedeli o vzniku združenia, ktoré v rokoch 2005 – 2011 viedol Ing. Ján Púchovský a od roku 2011 doteraz doc. Jana Pekarovičová. Zriadením SD sa vytvorila platforma na zapojenie laikov do života farnosti. V prvej fáze sa SD angažovalo v oblasti sociálnej pomoci, ponúkalo kurzy anglického jazyka pre seniorov, prednášky a prezentácie na aktuálne témy,

burzy šatstva. Členovia sa podieľali na liturgických sláveniach, organizovaní farských akademií či cyklopuťe v roku 2013 pri 10. výročí návštevy sv. Jána Pavla II. v Petržalke. Z iniciatívy SD a s podporou farára, o. Jozefa Dúca, sa od roku 2007 koná farská hodová zábava. Záujem podnietil aj medzináboženský dialóg so zahraničnými študentmi, ktorí informovali o náboženskej situácii vo svojich krajinách i osobnej skúsenosti s vierou. Najväčšiu publicitu mala tvorba farského Spravodaja Spoločné dobro (2007 – 2016), od roku 2017 SD podporuje vydávanie farského časopisu, Hlas Svätej rodiny.

V súčasnosti SD ako nezisková organizácia je riadne zaregistrovaná a je prijímateľom 2% dane z príjmu fyzických alebo právnických osôb. Získané príspevky slúžia na podporu činnosti farských spoločenstiev, ako sú detské tábory, tábory rodín, farské púte, prednášky či tlač farského časopisu.

Navonok nevidieť činnosť, ktorú robí hŕstka dobrovoľníkov, lebo našim cieľom nie je zviditeľniť seba, ale hľadať priestor na konanie spoločného dobra v spolupráci s inými bratmi a sestrami. Ďakujeme zakladateľom združenia, nasledovníkom i duchovným otcom, že nám umožnili podieľať sa na živote našej farnosti, pomáhať pri napĺňaní jej poslania.

Jana Pekarovičová

Foto: Pavol Panáček a archív SD

SD sa podieľalo na tvorbe a vydávaní farského informatória Rodina (2005 - 2007) a 10 ročníkov Spravodaja Spoločné dobro (2007 - 2016), predchodcu časopisu Hlas Svätej rodiny.

V Jubilejnom roku sme pútníkmi nádeje – aj vo farnosti

Vo Svätom roku, ktorý sa zavŕši 6. januára 2026, sa Katolícka cirkev usiluje o duchovnú obrodu. Túto mimoriadnu udalosť sme „rozmiňali na drobné“ aj vo farnosti. Viac v rozhovore s naším pánom farárom, o. Jurajom Vittekom.

Počas Jubilejného roka sme mali možnosť prechádzať Svätými bránami vo Večnom meste i v jubilejných chrámoch. Vďaka Vám i p. kaplánovi za plné nasadenie a sprevádzanie. Duchovný efekt sa nedá merať, ako však vnímate prínos tohto „kráčania“?

Jubilejný rok bol pre nás pozvaním znovobjaviť pramene nádeje vo svete plnom konfliktov, neistoty ohľadom budúcnosti, krízy inštitúcií. Verím, že to bol čas, v ktorom mnohí zakúsili rozmanitým spôsobom prítomnosť Ježiša, ktorý je prameňom nádeje, i jeho a našej Matky Panny Márie. Niektoré momenty zo spoločného kráčania sú nezabudnuteľné. Silno sa mi vryli do srdca chvíle kráčania do Baziliky sv. Petra, keď viacerí mali slzy v očiach. Zakúšali sme, že Ježiš v jeho Cirkvi postavenej na Petrovi je skalou, o ktorú sa môžeme oprieť uprostred piesčitej neistoty našich čias.

Pápež František, ktorý započal Jubilejný rok, okrem Svätých brán v štyroch pápežských bazilikách, otvoril na znak zmierenia aj bránu v rímskej väznici Rebibbia. Čo to symbolizuje?

Myslím si, že chcel vyjadriť, že milosť Jubilejného roka je milosťou nového začiatku, oslobodenia sa od pút toho, čo nás zväzuje. Chcel nám ukázať, že Ježiš nám umožňuje vymaniť sa spod ťarchy našej minulosti, ktorá nás zväzuje, a že nám

Púť nádeje sa nekončí. V rozhovore o. Juraj pripomenul, že v Ježišovi sme svetlom pre svet, náš život sa stáva svetlom pre mnohých.
Foto: Zuzana Kostková

dáva novú šancu.

Protiváhou eskalácie konfliktov sú zo strany Cirkvi veľké výzvy: porozumenie, reštart vzťahov, solidarita, ekológia, Deň odprosenia (16. novembra 2025) atď. Môže mať Jubilejný rok a synodálny štýl života presah do spoločnosti?

Môžeme v to dúfať. Ježiš používa obraz kvasu, ktorý prekvasí celé cesto. Podobne každé duchovné oslobodenie v skrytosti srdca či spoločenstiev prispieva tajomne k premene spoločnosti. Áno, verím tomu. Hoci sa to deje tajomne a neraz veľmi skryto a nenápadne. Myslím si, že potrebujeme objaviť, že v Ježišovi sme svetlom pre svet, že náš život v Kristovi sa stáva svetlom pre mnohých. Nie triumfálne, mocensky, ale v službe a blízkosti k ľuďom.

Vieme, že púť nádeje sa nekončí. Čo sa od nás, ako aj od života farnosti v týchto časoch epochálnych zmien očakáva?

Presne tak. Jubilejný čas je novým impulzom, novým začiatkom. Kresťania boli pri dvoch veľkých epochálnych zmenách, na konci staroveku, pri zrode stredoveku, a na konci stredoveku pri zrode novoveku. V oboch prípadoch prinášali svetlo evanjelia, ktoré má najmocnejší civilizačný potenciál. Aj teraz sa od nás očakáva to, čo Ježiš vyjadril slovami: vy ste svetlo sveta a soľ zeme. Nemáme prinášať lamentácie nad svetom, ale svietiť vo tmách. Ale to dokážeme len v miere, akou prilneme k Ježišovi (a jeho Matke), ktorý je našou nádejou.

Pripravila: Marta Majerčáková

Skúšaní vo viere – za prenasledovaných a utláčaných

Počas Červenej stredy 26. novembra 2025 sme prejavili súcit s kresťanmi prenasledovanými pre vieru. Svätú omšu v našom Kostole Svätej rodiny celebraval apoštolský nuncius Mons. Nicola Girasoli, koncelebroval arcibiskup Mons. Cyril Vasil'.

Náš petržalský Kostol Svätej rodiny bol vysvietený na červeno, na znak mučeníctva, krívd a príkoria kresťanov vo svete. Medzinárodná iniciatíva Červená streda poukazuje na trpiacich, lebo v súčasnosti je 220 miliónov kresťanov vystavených prenasledovaniu a diskriminácii. „Nábo-

ženská sloboda je ľudské právo, nie privilégiu,“ upozorňujú protagonisti pápežskej nadácie ACN – Pomoc trpiacej Cirkvi.

Program Skúšaní vo viere sa v našom kostole začal svätou omšou, ktorú slávil apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Nicola Girasoli a košický eparchiálny biskup arcibiskup Mons. Cyril Vasil'. V homílii vyzval na podporu ťažko skúšaných veriacich, lebo aj my sme počas totalitného režimu dostávali duchovnú podporu zo slobodného sveta.

Program pokračoval koncertom speváčky Jany Zubajovej a silným svedectvom Martina Uchennu Obidiegwa z Nigérie, ktorý povedal: „Nemôžete povedať niekomu, komu zabili desať členov rodiny, aby mal nádej. Nádej by mala prameňiť z lásky, ktorú mu preukazujete.“

MM, foto: Zuzana Kostková

Program Skúšaní vo viere mal ucelenú koncepciu. Po svätej omši prítomní získali informácie o trpiacej Cirkvi, zúčastnili sa na koncerte a vypočuli si svedectvo viery Martina z Nigérie.

Jubilejné púte ako kompas, na čom v živote skutočne záleží

V spoločenstve 50 pútnikov našej farnosti sme počas štyroch dní jubilejnej púte v Ríme prešli takmer 50 kilometrov. Komentáre a duchovné sprevádzanie farára o. Juraja nám pomohli chápať historické, kultúrne i spoločenské súvislosti, ale najmä duchovné pravdy.

A predsa tak málo tieto údaje povedia o tom, aké stopy zanechala púť v našich srdciach. Prítomnosť o. Jozefa Pajerského, jeho sprevádzanie a homílie boli pre nás tiež veľkým obohatením. Naše putovanie sa začalo v nedeľu 7. septembra, v deň svätorečenia Piera Giorgia Frassatiho a Carla Acutisa. Hoci sme do Vatikánu prišli po skončení kanonizácie, stihli sme sa ponoriť do atmosféry radosti a spoločenstva, ktorá vládla na Námestí sv. Petra.

Nedeľnú svätú omšu sme slávili v Kostole San Girolamo della Carità, ktorý je

sídlom Slovenskej katolíckej misie. Veľkú časť života tu prežil sv. Filip Néri a my sme dostali výnimočnú príležitosť navštíviť jeho izby.

Potom nás už očakávali ďalšie posvätné miesta, kde sme mali priestor zotrvať v tichu a modlitbe. Prešli sme cez sväté brány a putovali sme s jubilejným krížom do Baziliky sv. Petra. Silné dojmy v nás zanechala rímska Bazilika Svätého Kríža v Jeruzaleme, kde sú uchovávané relikvie svätého kríža. Mali sme radosť, že v deň sviatku Narodenia Panny Márie sme sa zúčastnili na svätej omši v Bazilike Santa Maria Maggiore, ktorú rád navštevoval pápež František a je tu pochovaný. Čím dlhšie sme putovali, tým väčší sme cítili únavu. Otec Jozef nás v Lateránskej bazilike pochválil, že v nás vidí viac pútnikov ako turistov, aj vďaka trpezlivému znášaniu námahy spojenej s putovaním. Veď do Ríma sme nešli kvôli pamiatkam

či nákupom, ale ako pútnici nádeje. Bolo povzbudivé sledovať vzájomné prejavy pozornosti a ohľaduplnosti. Neznechutil nás ani výdatný dážď počas generálnej audiencie s pápežom Levom. Počas týchto výnimočných okamihov sme mohli Svätého Otca zažiť zblízka a otec Juraj s ním mal dokonca osobné stretnutie.

„Čo by sme si z tejto púte mali odniesť domov?“ spýtal sa nás o. Juraj počas záverečnej svätej omše v Kostole sv. Agnedy. „Ježišova láska, láska k Ježišovi a Panne Márii, na tom najviac v živote záleží,“ týmito slovami zhrnul, na čo je dôležité sa zamerať. Putovanie po rímskych cestách nás priblížilo viac k tejto láske.

Ďakujeme Pánu Bohu za požehnaný čas spoločného putovania, duchovným otcom za obohacujúce sprevádzanie a všetkým pútnikom za budovanie spoločenstva.

Text a foto: Zuzana Kostková

Prvé kroky nášho putovania viedli do Vatikánu, kde pápež vyhlásil za svätých Carla Acutisa a Piera Giorgia Frassatiho.

Svätú omšu sme slávili v Kostole San Girolamo della Carità, kde veľkú časť života prežil sv. Filip Néri.

V homílii počas svätej omše v Lateránskej bazilike nám o. Jozef Pajerský vysvetľoval rozdiel medzi pútnikom a turistom.

S jubilejným krížom sme v spoločnej modlitbe putovali do Baziliky sv. Petra vo Vatikáne.

Majestátnosť a sakrálné umenie veľkých rímskych bazilik zaujali našu pozornosť.

Jubilejný rok je výnimočnou príležitosťou získať úplné odpustky prechodom cez sväté brány.

Najmladšie pútničky si za svoju vytrvalosť počas putovania zaslúžili sladkú odmenu.

Počas generálnej audiencie sme zažili jednotu univerzálnej Cirkvi, skutočnú blízkosť so Svätým Otcom.

Otec Juraj dostal výnimočný dar, ktorým bolo osobné stretnutie s pápežom Levom XIV.

Na sviatok Narodenia Panny Márie sme prešli Svätou bránou v Bazilike Santa Maria Maggiore.

Nepriaznivé počasie nám nevzalo radosť a hlboký zmysel stať sa pútnikmi nádeje.

Chvíľa modlitby pred Svätou bránou v Lateránskej bazilike.

Božia Matka bola prvá nositeľka nádeje, ktorá má meno Ježiš

Veriaci našej farnosti dňa 27. septembra 2025 putovali do jubilejného chrámu – Národnej Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne.

Prežívame Jubilejný rok ako pútnici nádeje. Touto nádejou pre nás, kresťanov, je Ježiš Kristus. Kríž je spätý s Pannou Máriou, ktorá stála pod krížom v najťažších chvíľach života jej Syna. Uverila, že ukrižovanie Pána Ježiša neznamená koniec, ale začiatok nového života. Tak sa Panna Mária stala Matkou nádeje, prihovára sa za nás a vyprosuje nám obrátenie, odpustenie a milosrdenstvo.

Počas púte o. Juraj v modlitbe citoval sv. Jána Damascénskeho: „Pretože ti dôverujem, ó Božia Matka, zachránim sa. Pretože ma chrániš, ničoho sa nebudem báť. S tvojou záštitou a pomocou porazím a donútim k úteku mojich nepriateľov. Lebo byť ti oddaný je zbraňou spásy, ktorú Boh dáva tým, ktorých chce spasiť.“

Po svätej omši sme sa zastavili u bývalého dp. kaplána Mariána Lukáča, ktorý je farárom v Borskom Mikuláši. Veľká vďaka o. Jurajovi a dp. kaplánovi Danielovi Kremnickému za sprevádzanie na púti.

Helena Kiššová, RB

Počas Jubilejného roka národnú svätúňu Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne navštívilo 473 skupín pútnikov, jedna z nich bola z našej farnosti. Cieľom bolo prehliť život s Bohom, získať odpustky a upevniť spoločenstvo Cirkvi.

Foto: archív RB

Ružencové bratstvo sa u nás modlí už 15 rokov

Začiatok októbra sa vo farnosti Svätej rodiny niesol v znamení 15. výročia založenia Ružencového bratstva sv. Jána Pavla II.

Ružencové bratstvo (RB) bolo v našej petržalskej farnosti založené 7. októbra 2010.

Tohto roku pán farár o. Juraj viedol v dňoch 3. - 5. októbra duchovnú obnovu na tému Úcta k Panne Márii sv. Ľudovíta

Máriu Grigniona z Montfordu. Poukázal na hlboké prepojenie mariánskej úcty Jána Pavla II. a tohto svätca. Duchovná obnova bola v duchu tejto spirituality zameraná na pravú úctu a dokonalú úctu k Panne Márii. Pravá úcta spočíva vo veľkej úcte jej vznešenosti, vďačnosti za jej dobrodenia, horlivosti za jej slávu, neprestajnom zvolávaní jej ochrany i pevnej opore a nežnej dôvere v jej materskú

dobrotu. Dokonalá úcta spočíva v konaní všetkého s Máriou, v Márii, cez Máriu a pre Máriu. Ona nás vedie k Ježišovi.

Srdečná vďaka o. Jurajovi za vedenie a sprostredkovanie myšlienok svätca. Duchovná obnova vyvrcholila na sviatok Ružencovej Panny Márie 7. októbra 2025 svätou omšou za členov ružencového bratstva.

Helena Kiššová

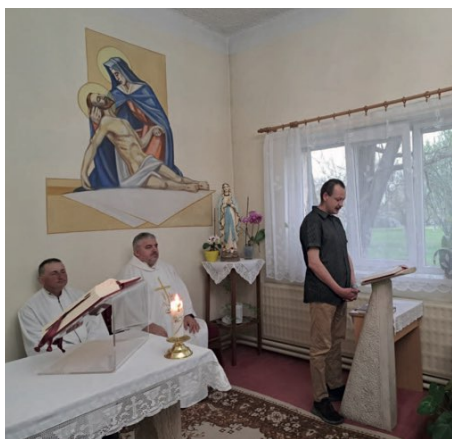
Bezdomovcovi Dušanovi pomohli nájsť domov

Pred naším kostolom dlhý čas postával muž, o ktorom bolo zrejme, že sa nachádza v krajnej núdzi. Niektorí ho podporili finančne, iní pozdravom. Najcennejšie však bolo nájsť preňho ubytovanie a zázemie v komunite.

Tento príbeh sa začal pozvaním Dušana, muža bez domova, na kávu, zákusok a obed. Videla som, že ho to teší. A postupne sa aj rozhovoril. O ťažkom detstve i mladosti. O tom, ako zostal bez strechy nad hlavou, ako pre pitie alkoholu nevydržal v zamestnaní. A ja som zistila, že má rozumné názory a že ho alkohol ešte celkom neodľudštil.

Hľadala som možnosť, ako Dušanovi pomôcť. Dostala som tip na Sociálne centrum v Šuranoch, ktoré založil môj známy Janko Ňukovič. Zavolala som mu a on bol ochotný Dušana prijať. Musel prísť čistý, triezvy a mať vybavené dávky v hmotnej núdzi. To ma stálo takmer ľudské úsilie, bez podpory sestier Matky Terezy, pána kaplána Daniela a ochotnej

pani Kučerovej na Úrade práce by som to iste bola vzdala. Jedného dňa sme nastúpili do vlaku. Experiment, ktorý som vložila do Božích rúk, sa naplňal. Dušan,

Pán Dušan v kaplnke Domu Betlehem, v ktorom sa sestry usilujú o spiritualitu Kongregácie misionárov lásky sv. Matky Terezy - uhasínať Ježišov smäd na kríži službou chudobným a chorým.

Foto: archív autorky

žobrajúci pred naším kostolom, našiel nový domov. Pracoval v kuchyni, záhrade a na farme, kde sa staral o teliatka. Po troch mesiacoch v centre mal dovolené vychádzky. Čakalo ho ťažké rozhodnutie: zriecť sa závislosti.

Najnovšia informácia je, že Dušan je už niekoľko mesiacov v útulku. Pri našich rozhovoroch mi však často zdôrazňuje, že „sloboda ulice“, kamaráti bezdomovci a alkohol sú mu cennejšie ako práca a teplá posteľ. Možno na jar, keď bude pekné počasie, sa opäť vráti ako žobrák ku kostolu. Tento boj však nevzdávam, veď si máme navzájom niest bremená a títo ľudia nesú ťažké bremená celý život. Nehádzme teda peniaze tým, čo hodia alkohol, peniaze do klobúka, darujme im jedlo, oblečenie a pridajme možno dobré slovo. Aby vedeli, že patria k nám. Týmto príbehom by som tiež chcela povedať, že čas, ktorý darujeme iným, je najcennejšou almužnou. Pán sa teší, keď vydávame svedectvo o jeho láske.

Mária Pivarčiová

Seniori ako pútnici nádeje čerpali z daru viery a prijatia

Končiaci sa Jubilejný rok bol v klube kresťanských seniorov naplnený množstvom podujatí zameraných na prehĺbenie duchovného života.

Popri pravidelných týždenných stretnutiach Lectio divina, kde sa v dvoch skupinách (v nedeľu a v utorok) pod vedením Ignáca Hečka a Štefana Vörösa rozoberá Sväté písmo, a stredajšej modlitbe Večeradla s Pannou Máriou, ktoré vedie Silvia Gocálová, to boli predovšetkým púte.

Seniori sa zúčastnili na všetkých farských púťach, či už v Ríme alebo v jubilejných chrámoch našej arcidiecézy. O septembrovej farskej púti do Ríma detailne (s viac ako 100 fotografiami) informoval na októbrovom stretnutí klubu Vlado Reszetár. Tento rok sme opäť absolvovali všetky štyri veľké regionálne púte Združenia kresťanských seniorov: v máji na Staré Hory, v júni na Skalku nad Váhom, koncom augusta do Levoče a v septembri do Šaštína. Každá z týchto pútí smerovala do jubilejných chrámov a ponúkala príležitosť prejsť Svätými bránami a ako duchovný dar jubilea získať tak - pri spl-

Naši seniori sa na Mariánskej hore v Levoči modlili posvätný ruženec za svoje rodiny i farnosť. Foto: autor

není ostatných podmienok - plnomocné odpustky. Púť do národnej Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne sme spojili s návštevou farského Kostola Najsvätejšej Trojice a kláštora v Malackách. V kostole nás zaujali Sväté schody, pri ktorých sme sa pomodlili rozjímavú pobožnosť o Kristovom utrpení.

Jubilejný rok bol pre nás príležitosťou prehĺbiť duchovný život, nájsť nové zdroje radosti a pokoja a s vďakou sa obzrieť za doterajšou cestou života. Spoločné púte, modlitby a spoločenstvo posilnili naše vzájomné vzťahy a priniesli pocit prijatia i podpory, ktoré si ponesieme do ďalších dní.

Peter Mach

Kto je Alfonz Paulen, skúmali sme na púti v Šenkviaciach

Jeden z jubilejných chrámov našej diecézy je Kostol sv. Anny v Šenkviaciach, kde sme si 8. novembra vykonali farskú púť. Tu je pochovaný Alfonz Paulen. V súčasnosti prebieha prípravná fáza na proces blahorečenia tohto Božieho služobníka.

Alfonz Paulen sa narodil 26. januára 1913 v Malých Bedzanoch pri Topoľčanoch. Keď mal päť rokov, zomrel mu otec a mladšia sestra. Vyrastal iba so svojou mamou a starším bratom Viktorom. Študoval v seminári v Trnave a v roku 1936 bol vysvätený za kňaza.

Jeho prvými pôsobiskami boli Leopoldov a Sološnica, neskôr sa stal správcom farnosti v Kolpachoch (dnes Banský Studenec), kde pôsobil osem rokov. Vo farnosti ochotne pomáhal chudobným

a sirotám, počas vojny tlmil spory prívržencov aj odporcov režimu, ukrýval partizánov. Bol autoritou pre nemeckých aj ruských vojakov, ovládal oba jazyky.

V roku 1947 bol pán farár Paulen preložený do farnosti Šenkvice, kde horlivo slúžil všetkým a povzbudzoval vo viere. Venoval sa mladým, vyučoval náboženstvo, zorganizoval ľudové misie a duchovne oživoval farnosť. Zakladal rôzne katolícke spolky, kupoval knihy pre farnosť, aby sa ľudia vzdelávali. S odvahou prichýlil vo farnosti Titusa Zemana, ktorého už vtedy hľadala štátna bezpečnosť a iní kňazi ho odmietli prijať. S podporou farníkov a so súhlasom farskej rady zabezpečil bývanie aj hľadanému saleziánovi Donovi Leonardovi Tiklovi. V septembri 1951 ho zatkla štátna bezpečnosť. V júni 1952 bol odsúdený za velezradu na 11 rokov väzenia.

Jeho utrpenie vo väzení zhoršila skutočnosť, že potrestali aj jeho matku a brata s rodinou núteným vysťahovaním do Česka. Fyzické a psychické mučenie viedlo k zhoršeniu jeho zdravia. Napokon dostal ťažký zápal obličiek.

Alfonz Paulen bol preložený do väzenskej nemocnice, tam lekár žiadal o jeho prevoz do nemocnice v Brne. Prevoz bol úmyselne predĺžený a Alfonz zomrel v sanitke v apríli v roku 1954. Bol pochovaný vo väzenskom cintoríne. Jeho pozostatky previezli do Šenkvíc až v roku 1995, kde boli uložené do hrobu vedľa kostola.

Podľa dostupných svedectiev bol Alfonz milý, dobrý, láskavý a veľmi vnímavý. Bol to veľký človek a svätý kňaz.

Spracovala Mária Brilllová podľa www.alfonzpaulen.sk

My - v rodinnom tábore

Počas prázdnin sa v dňoch 17. - 22. augusta 2025 opäť konal farský rodinný tábor, tentoraz v Kľačne. Téma tábora bola totožná s Jubilejným rokom: Pútnici nádeje.

Z našej farnosti sa 17 rodín stretlo v pohorí Malej Fatry a Strážovských vrchov v Kľačne, kde spolu s našimi kňazmi a piatimi animátorkami prežili päť dní plných priateľských stretnutí, hier, výletov, ako aj modlitieb a rozhovorov. Sme otvorení pre ďalšie rodiny a vďační za komunitu rodín.

Mária Brilllová, Foto: Marián Mikula

Radosti a výzvy animátorstva v našej farnosti

Obnovené detské eRko stretká prebiehajú v našej farnosti pravidelne od roku 2021. S deťmi sa animátori stretávajú každý druhý piatok o 16.30 v pastoračnom centre.

V našej farnosti bolo veľa detí, ktoré sa spolu nestretávali a bolo potrebné podchytiť tento potenciál detí. Stretká prebiehajú pod záštitou organizácie eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí. eRko, na základe hodnôt, ktoré vyznáva a v štýle výchovy „Mám rád“, vychováva deti k cnostiam, radosti z viery, službe bližnému a najmä ku vzťahu so živým Kristom. O stretká bol veľký záujem, chýbali však animátori. Mladí ľudia v našej farnosti sa objavovali málo a nájst mladých, ktorí by zároveň vzali na seba aj zodpovednosť, je ako hľadať ihlu v kope sena. Výbornou príležitosťou na oslovenie sú mladí, ktorí sa pripravujú na sviatosť birmovania.

Prijali pozvanie pomáhať s deťmi

Vďaka príležitosti viesť synodálnu skupinu počas synodálnych stretnutí v našej farnosti prišli prví animátori, ktorí prijali pozvanie do služby pracovať s deťmi a viesť detské stretká. Boli aj ďalší mladí, ktorí ochotne prišli pomôcť na detský tábor, alebo pomôcť s Večerom svätých. Záväzok k pravidelnosti na seba zobrali Gabriel a Terezka. Z ďalšieho ročníka birmovancov sa k animátorom pridala Viki, Veronika a Lenka. Takto sa utvorila skupina mladých animátorov, ktorým bolo možné odovzdať zodpovednosť za detské stretká. Rozdelili sa na dve skupiny – mladšie deti a staršie dievčatá. Jeden

z princípov eRka je, aby spoločenstvá boli otvorené, a tak s láskou medzi nami privítame aj nové deti a mladých, ktorí by mali túžbu niekam patriť.

Mladí sa tiež potrebujú stretávať

Ľudia, ktorí zo seba odovzdávajú veľa dobrého iným, sami potrebujú čerpať silu do služby. Aj títo mladí sa potrebovali stretávať. A tak sme sa začali stretávať na mládežníckych strestkách. Občas sa venujeme organizačným veciam a príprave akcií pre deti. Občas máme formálne stretká, ktoré slúžia na povzbudenie, sebaopoznanie a najmä na spoločný rast vo viere. Postupne sa pridali aj starší chlapci, ktorí nemali vlastné stretko (ako staršie

dievčatá). Pomaly sa v našej farnosti utvára spoločenstvo mladých, ktorí potrebujú pravidelné stretávanie sa, tráviť čas s rovesníkmi, zdieľať sa aj v oblasti viery, aby zistili, že ostatní zažívajú podobné starosti a nie sú v tom sami. Je to výzva, keďže mladí radšej nájdu už fungujúce spoločenstvá, ktorých je v Bratislave mnoho pri rôznych reholiach, ktoré majú charizmu sa venovať špeciálne mladým. O to viac oceňujem vytrvalosť a vernosť týchto mladých ľudí v našej farnosti. Vďaka patrí každému, kto v našej farnosti slúži pre iných.

Veronika Šotová,
koordinátorka animátorov
Foto: Zuzana Kostková

Deti v našej farnosti 31. októbra slávili sviatok Všetkých svätých originálnym spôsobom. V kostýmoch obľúbených svätcov vedeli opísať svoju „rolu“ zameranú na svätosť. Po svätej omši išli odniesť charitatívny dar pre chudobných, ktorý odovzdali misionárkam lásky v Dome Betlehem.

Animátori birmovancov a mladí ako súčasť spoločenstva

Birmovanci, oslovení po mene, jednotlivito prichádzali k pánovi farárovi o. Jurajovi, aby vyjadrili túžbu prijať sviatosť birmovania. Ku kresťanskej dospelosti chcú ísť cestou osobného vzťahu s Bohom, hľadať vlastné poslanie a aktívne sa začleniť do spoločenstva Cirkvi.

Foto: Zuzana Kostková

Skupina animátorov birmovancov, ktorí sú dospelí farníci našej farnosti, sa potrebuje vzdelávať a študovať pravdy viery. V októbri tohto roku sa zúčastnili formálneho stretnutia s názvom Podľa uvidíš, pod záštitou Katechetického úradu Bratislavskej arcidiecézy.

Naši birmovanci sú formovaní podľa programu s rovnomeným názvom. Počas tohto stretnutia sme dostali množstvo tipov a praktických skúseností, ktoré využívajú v iných farnostiach. Niektorými sme sa inšpirovali a chceme ich aplikovať aj v našej farnosti. Jednou z nich bolo predstavenie nových birmovancov farnosti, ktoré

sa uskutočnilo počas nedeľnej svätej omše 16. novembra 2025. Cieľom bolo, aby naši birmovanci neboli samostatná skupina oddelená od života farnosti, ale aby sme prijali týchto mladých osobne, a tiež birmovanci chápali, že sú súčasťou farského spoločenstva. Ďalšou novinkou bolo vytiahnuť si meno birmovanca, animátora alebo kňaza v našej farnosti a sprevádzať ich modlitbou najbližšie dva roky, aby sme utvárali jednotné a pevné duchovné spoločenstvo. Birmovanci vnímali tieto aktivity veľmi pozitívne a aj spätná väzba od ostatných farníkov je povzbudzujúca. Bohu vďaka za všetkých ľudí otvorených na prijatie, službu a budovanie vzťahov vo farnosti.

Veronika Šotová, animátorka

Hlas Svätej rodiny, farský časopis. Vydala Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Svätej rodiny; www.svatarodina.fara.sk

Občasník. Vychádza od roku 2021. IČO 31 752 551, Registrácia MK SR EV 5996/21; EAN/ISSN 2528 – 8297.

Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Svätej rodiny, Námestie Jána Pavla II. 1, 852 02 Bratislava; mail: svatarodina@gmail.com.

Redakcia: Mária Brillová, Zuzana Kostková, Marta Majerčáková, Jana Pekarovičová, Veronika Šotová, grafická úprava Juraj Pavlásek. Vytlačila Neumahr tlačiareň, Bratislava.

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Bratislave č. 4825/2017. Cenzor: PhDr. Juraj Vittek, PhD. Náklad 800 ks.

Časopis vyšiel s podporou OZ Spoločné dobro. Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov, nehonoruje, neobjednané nevracia.